

31980L0068

26.1.1980

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 20/43

SMERNICA RADY
zo 17. decembra 1979
o ochrane podzemných vôd pred znečistením niektorými nebezpečnými látkami

(80/68/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

vodného prostredia spoločenstva ⁽⁶⁾ ustanovuje zavedenie samostatnej smernice o podzemných vodách;

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 100 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

keďže akýkoľvek rozdiel medzi ustanoveniami týkajúcimi sa vypúšťania niektorých nebezpečných látok do podzemných vôd, ktoré sa v členských štátoch už uplatňujú alebo ich uplatňovanie je v štádiu prípravy, môže vytvoriť nerovnaké podmienky hospodárskej súťaže a teda môže priamo ovplyvniť fungovanie spoločného trhu; keďže je preto v súlade s článkom 100 zmluvy potrebná aproximácia právnych predpisov v tejto oblasti;

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže nastala naliehavá potreba uskutočniť kroky na ochranu podzemných vôd spoločenstva pred znečistením, a to najmä pred znečistením spôsobeným niektorými toxickými, stálymi a bioakumulatívnymi látkami;

keďže je potrebné, aby túto aproximáciu právnych predpisov sprevádzali kroky spoločenstva v oblasti ochrany životného prostredia a zlepšovania kvality života; keďže by sa preto mali na tento účel prijať určité osobitné ustanovenia; keďže vzhľadom na to, že zmluva neposkytuje potrebné právomoci, bolo by potrebné odvolať sa na článok 235 zmluvy;

keďže akčný program Európskych spoločenstiev z roku 1973 pre životné prostredie ⁽⁴⁾, doplnený akčným programom z roku 1977 ⁽⁵⁾, ustanovuje početné opatrenia na ochranu podzemných vôd pred niektorými znečisťovateľmi;

keďže z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by mali byť vyňaté: odpadové vody z domácností vypúšťané z izolovaných obydľí a odpadové vody obsahujúce látky uvedené v zoznamoch I a II vo veľmi malých množstvách a koncentráciách, a to z dôvodu nízkeho rizika znečistenia a ťažkostí pri kontrolovaní vypúšťania takýchto odpadových vôd; keďže by sa tiež malo vyňať vypúšťanie odpadov obsahujúcich rádioaktívne látky, ktorými sa bude zaoberať osobitný právny nástroj spoločenstva;

keďže článok 4 smernice Rady 76/464/EHS zo 4. mája 1976 o znečisťovaní niektorými nebezpečnými látkami vypúšťanými do

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 37, 14.2.1978, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 296, 11.12.1978, s. 35.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 283, 27.11.1978, s. 39.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 112, 20.12.1973, s. 3.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 139, 13.6.1977, s. 3.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 129, 18.5.1976, s. 23.

keďže na to, aby sa zabezpečila účinná ochrana podzemných vôd spoločenstva, je potrebné zabrániť vypúšťaniu látok uvedených v zozname I a obmedziť vypúšťanie látok uvedených v zozname II;

keďže by sa mal stanoviť rozdiel medzi priamym vypúšťaním nebezpečných látok do podzemných vôd a aktivitami, ktoré budú mať pravdepodobne za následok nepriame vypúšťanie;

keďže s výnimkou priameho vypúšťania látok uvedených v zozname I, ktoré je automaticky zakázané, všetky prípady vypúšťania musia podliehať systému povolenia; keďže sa takéto povolenia môžu vydávať len po vykonaní prieskumu prijímajúceho prostredia;

keďže by sa mali na základe prieskumu prijímajúceho prostredia a po predchádzajúcom vydaní povolenia umožniť výnimky z pravidiel zakazujúcich vypúšťanie látok uvedených v zozname I do podzemných vôd, a to za predpokladu, že ide o vypúšťanie do podzemných vôd trvale nevhodných na nijaké iné použitie, najmä nie pre potreby domácností alebo na poľnohospodárske účely;

keďže by umelé dopĺňanie spodných vôd určených na zásobovanie obyvateľstva vodou malo podliehať osobitným pravidlám;

keďže príslušné orgány členských štátov by mali monitorovať súlad s podmienkami stanovenými v povoleniach a účinky vypúšťania na podzemné vody;

keďže by sa mal viesť zoznam povolení na vypúšťanie látok uvedených v zozname I do podzemných vôd a povolení na priame vypúšťanie látok uvedených v zozname II do podzemných vôd, ako aj zoznam povolení na umelé dopĺňanie na účel hospodárenia s podzemnými vodami;

keďže vzhľadom na to, že Grécka republika sa má stať 1. januára 1981 členom Európskeho hospodárskeho spoločenstva v súlade s Aktom o pristúpení Gréckej republiky a úprav zmlúv, ukazujúce sa nevyhnutným, aby sa obdobie poskytnuté členským štátom na to, aby uviedli do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na zosúladenie s touto smernicou, predĺžilo pre tento štát z dvoch na štyri roky z dôvodu neadekvátneho stavu technickej a administratívnej infraštruktúry tohto štátu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Účelom tejto smernice je zabrániť znečisťovaniu podzemných vôd látkami patriacimi do druhov alebo skupín látok uvedených

v zozname I alebo II prílohy, ďalej len „látky uvedené v zoznamoch I alebo II“, a podľa možnosti zistiť alebo odstrániť dôsledky znečistenia, ku ktorému už došlo.

2. Na účely tejto smernice:

- a) sa pod „podzemnými vodami“ rozumejú všetky vody, ktoré sa nachádzajú pod povrchom zeme v saturovaných pásmach a sú v priamom kontakte s pôdou alebo podložíom;
- b) sa pod „priamym vypúšťaním“ rozumie odvádzanie látok uvedených v zozname I alebo II do podzemných vôd bez filtrácie cez pôdu alebo podlozie;
- c) sa pod „nepriamym vypúšťaním“ rozumie odvádzanie látok uvedených v zozname I alebo II do podzemných vôd po filtrácii cez pôdu alebo podlozie;
- d) sa pod „znečistením“ rozumie priame alebo nepriame vypúšťanie látok alebo energie do podzemných vôd človekom, následkom čoho dochádza k ohrozovaniu zdravia ľudí alebo vodných zásob, k poškodzovaniu prírodných zdrojov a vodného ekosystému alebo k porušovaniu iných zákonných spôsobov používania vody.

Článok 2

Táto smernica sa neuplatní na:

- a) vypúšťanie odpadových vôd z izolovaných obydľí, ktoré nie sú napojené na systémy verejných kanalizácií a ležia mimo chránených oblastí určených na odber vody pre konzumovanie ľuďmi;
- b) prípady vypúšťania odpadových vôd, pri ktorých príslušný orgán daného členského štátu zistí, že obsahujú látky uvedené v zozname I alebo II v takom malom množstve alebo koncentrácii, že v prítomnosti ani v budúcnosti nehrozí zhoršenie kvality prijímajúcich podzemných vôd;
- c) vypúšťanie odpadov obsahujúcich rádioaktívne látky.

Článok 3

Členské štáty urobia potrebné kroky, aby:

- a) zabránili zavádzaniu látok uvedených v zozname I do podzemných vôd a
- b) obmedzili zavádzanie látok uvedených v zozname II do podzemných vôd a zabránili tak znečisťovaniu týchto vôd danými látkami.

Článok 4

1. S cieľom splnenia povinnosti uvedenej v článku 3 písm. a) členské štáty:

- zakážu akékoľvek priame vypúšťanie látok uvedených v zozname I,

- vopred podrobia preskúmaniu všetky prípady likvidácie týchto látok alebo ich umiestňovania na skládky na účel likvidácie, čo by mohlo viesť k nepriamemu vypúšťaniu. Na základe takéhoto preskúmania členské štáty podobné aktivity zakážu alebo ich povolia za podmienky, že sa dodržia všetky potrebné technické požiadavky na zabránenie takéhoto vypúšťania,
- prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabránenie akéhokoľvek nepriameho vypúšťania látok uvedených v zozname I spôsobeného aktivitami na povrchu zeme alebo v zemi inými ako tými, ktoré sú spomínané v druhej zarážke. Členské štáty oboznámia s týmito opatreniami Komisiu, ktorá na základe týchto informácií predloží Rade návrhy na revidovanie tejto smernice.

2. Ak sa však na základe predchádzajúceho prieskumu zistí, že podzemné vody, o ktorých sa predpokladá, že sa do nich vypúšťajú látky uvedené v zozname I, sú trvale nevhodné na iné spôsoby použitia, hlavne na použitie pre domácnosti a na poľnohospodárske účely, členské štáty môžu povoliť vypúšťanie týchto látok za predpokladu, že ich prítomnosť nebude prekážkou pri využívaní pôdných zdrojov.

Uvedené povolenia môžu byť udelené len v prípade, že sa prijali všetky technické opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa vyššie uvedené látky nedostali do iných vodných systémov alebo aby nepoškodili iné ekosystémy.

3. Členské štáty môžu po vykonaní predchádzajúceho prieskumu povoliť vypúšťanie spôsobené opätovným vstrekaním vôd používaných na geotermálne účely, vôd čerpaných z baní a kameňolomov alebo vôd čerpaných von pri inžinierskych prácach.

Článok 5

1. S cieľom splnenia povinnosti uvedenej v článku 3 písm. b) členské štáty podrobia predchádzajúcemu prieskumu:

- všetky prípady priameho vypúšťania látok uvedených v zozname II, aby tak obmedzili takéto vypúšťanie,
- likvidácia týchto látok alebo ich umiestňovanie na skládky s cieľom ich likvidácie, čo môže viesť k nepriamemu vypúšťaniu.

Na základe tohto prieskumu môžu členské štáty udeliť povolenie za predpokladu, že sa dodržiavajú všetky technické požiadavky na zabránenie znečistenia podzemných vôd týmito látkami.

2. Okrem toho členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na obmedzenie všetkých prípadov nepriameho vypúšťania látok uvedených v zozname II, ku ktorým dochádza v dôsledku aktivít na povrchu zeme alebo v zemi iných ako tie, ktoré sú uvedené v prvom odseku.

Článok 6

Bez ohľadu na články 4 a 5 umelé dopĺňanie v rámci hospodárenia s podzemnými vodami podlieha procesu zvláštneho povolenia, pričom členské štáty vydávajú povolenia na základe zväzovania jednotlivých prípadov. Takéto povolenia sa vydávajú len v prípadoch, že nie je riziko znečistenia podzemných vôd.

Článok 7

Predchádzajúci prieskum uvedený v článkoch 4 a 5 zahŕňa výskum hydrogeologických podmienok príslušného územia, možnú čistiacu schopnosť pôdy a podložia, ako aj riziko znečistenia a zmeny kvality podzemných vôd spôsobené vypúšťaním. Prieskumom sa tiež zistí, či je vypúšťanie látok do podzemných vôd uspokojujúcim riešením z hľadiska životného prostredia.

Článok 8

Povolenia uvedené v článkoch 4, 5 a 6 príslušné orgány členských štátov nemôžu udeliť dovtedy, kým sa neoverí, či budú dané podzemné vody a najmä ich kvalita podliehať požadovanému dozoru.

Článok 9

V prípade, že sa povolí priame vypúšťanie v súlade s článkom 4 ods. 2 a 3 alebo s článkom 5, prípadne ak sa v súlade s článkom 5 povolí taká likvidácia odpadových vôd, ktorá nevyhnutne vedie k nepriamemu vypúšťaniu, v povolení sa špecifikuje najmä:

- miesto vypúšťania,
- spôsob vypúšťania,
- základné bezpečnostné opatrenia, pričom sa zvláštna pozornosť venuje najmä povahe a koncentrácii látok prítomných v odpadových vodách, charakteristikám prijímajúceho prostredia a blízkosti oblastí, z ktorých sa zachytáva voda, najmä pitná, termálna a minerálna,
- maximálne množstvo látky prípustné v odpadovej vode počas jedného alebo viacerých špecifikovaných období a príslušné požiadavky ohľadne koncentrácie týchto látok,
- mechanizmy umožňujúce monitorovanie odpadových vôd vypúšťaných do podzemných vôd,
- v prípade potreby opatrenia na monitorovanie podzemných vôd, najmä ich kvality.

Článok 10

V prípade, že sa v súlade s článkom 4 alebo 5 povolí likvidácia látok alebo ich umiestňovanie na skládky s cieľom likvidácie, čo by mohlo viesť k nepriamemu vypúšťaniu, v povolení sa špecifikujú najmä:

- miesto takejto likvidácie odpadu alebo jeho skládkovania,
- používané spôsoby likvidácie odpadu alebo jeho skládkovania,
- základné bezpečnostné opatrenia, pričom sa zvláštna pozornosť venuje najmä povahe a koncentrácii látok prítomných v odpade, ktorý sa má skládkovať alebo likvidovať, charakteristikám prijímajúceho prostredia a blízkosti oblastí, z ktorých sa zachytáva voda, najmä pitná, termálna a minerálna,
- maximálne povolené množstvo odpadu obsahujúceho látky uvedené v zozname I alebo II pre jedno alebo viacero špecifikovaných období a v prípade možnosti maximálne povolené množstvo samotných uvedených látok, ktoré sa majú skládkovať alebo likvidovať, a príslušné požiadavky ohľadne koncentrácie týchto látok,
- v prípadoch uvedených v článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 1 technické opatrenia, ktoré sa majú realizovať na zabránenie akéhokoľvek vypúšťania látok uvedených v zozname I do podzemných vôd a akéhokoľvek znečistenia takýchto vôd látkami uvedenými v zozname II,
- v prípade potreby opatrenia na monitorovanie podzemných vôd, najmä ich kvality.

Článok 11

Povolenia uvedené v článkoch 4 a 5 sa môžu udeľovať len na obmedzenú dobu a najmenej každé štyri roky sa preskúmajú. Môžu byť obnovené, zmenené a doplnené alebo zrušené.

Článok 12

1. Ak osoba požadujúca povolenie podľa článkov 4 alebo 5 vyhlási, že nie je schopná splniť stanovené podmienky alebo je takáto situácia príslušnému orgánu daného členského štátu zrejmá, povolenie sa zamietne.

2. V prípade, že sa podmienky stanovené v povolení neplnia, príslušný orgán daného členského štátu urobí patričné kroky na zabezpečenie plnenia týchto podmienok; v prípade potreby povolenie odníme.

Článok 13

Príslušné orgány členského štátu musia monitorovať plnenie podmienok stanovených v povoleniach a dôsledky vypúšťania odpadových vôd na podzemné vody.

Článok 14

V súvislosti s prípadmi vypúšťania látok uvedených v zozname I alebo II, ktoré sa v čase oznámenia tejto smernice už vyskytovali, členské štáty môžu určiť obdobie nepresahujúce štyri roky od vstupu ustanovení uvedených v článku 21 ods. 1 do platnosti, po vypršaní ktorého sa musia spomínané prípady vypúšťania odpadových vôd uviesť do súladu s touto smernicou.

Článok 15

Príslušné orgány členských štátov vedú evidenciu povolení týkajúcich sa vypúšťania látok na zozname I uvedených v článku 4, povolení priameho vypúšťania látok na zozname II uvedených v článku 5 a povolení uvedených v článku 6.

Článok 16

1. Na účely vykonávania tejto smernice poskytnú členské štáty Komisii na jej žiadosť všetky potrebné informácie ohľadom jednotlivých prípadov, a to najmä:

- a) výsledky predchádzajúcich prieskumov podľa článkov 4 a 5;
- b) podrobnosti o udelených povoleniach;
- c) výsledky uskutočneného monitorovania a kontrol;
- d) výsledky evidencie vedenej podľa článku 15.

2. Informácie získané na základe uplatňovania tohto článku sa použijú len na účel, na ktorý boli požadované.

3. Komisia a príslušné orgány členských štátov, ich úradníci a iní zamestnanci neprezerajú tie informácie získané podľa tejto smernice, na ktoré sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti.

4. Ustanovenia odsekov 2 a 3 nebránia uverejňovaniu všeobecných informácií alebo prehľadov, ktoré neobsahujú údaje týkajúce sa konkrétnych podnikov alebo združení podnikov.

Článok 17

Pokiaľ ide o vypúšťanie odpadových vôd do podzemných vôd presahujúcich hranice štátov, príslušný orgán členského štátu, ktorý zamýšľa udeliť povolenie na takéto vypúšťanie, musí pred udelením povolenia informovať ďalšie členské štáty, ktorých sa to týka. Na požiadanie jedného z týchto členských štátov a pred udelením povolenia sa uskutočnia konzultácie, na ktorých sa môže zúčastniť Komisia.

Článok 18

Uplatňovanie opatrení prijatých v súlade s touto smernicou nemôže v žiadnom prípade viesť k priamemu ani nepriamemu znečisťovaniu vôd, o ktorých sa hovorí v článku 1.

Článok 19

Jeden členský štát alebo viac členských štátov môže jednotlivou alebo spoločne prijať podľa potreby opatrenia, ktoré sú prísnejšie ako opatrenia stanovené v tejto smernici.

Článok 20

Rada na návrh Komisie a na základe skúseností zreviduje a v prípade potreby doplní príslušným spôsobom zoznamy I a II, a to tak, že prenesie niektoré látky zo zoznamu II do zoznamu I.

Článok 21

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu

s touto smernicou do dvoch rokov od jej oznámenia. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Toto obdobie sa však pre Grécku republiku predlžuje na štyri roky vzhľadom na jej pristúpenie 1. januára 1981.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti upravené touto smernicou.

3. Ak členský štát zavedie opatrenia uvedené v odseku 1, vo vzťahu k tomuto členskému štátu sa už viac nepoužijú ustanovenia smernice 76/464/EHS týkajúce sa podzemných vôd.

Článok 22

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 17. decembra 1979

Za Radu

predseda

S. BARRETT

PRÍLOHA

ZOZNAM I DRUHOV A SKUPÍN LÁTOK

Zoznam I obsahuje jednotlivé látky patriace do druhov alebo skupín látok uvedených nižšie, s výnimkou tých, ktoré nie je vhodné zaradiť do zoznamu I z dôvodu nízkeho rizika toxicity, stálosti a bioakumulácie.

Tie látky, ktoré sú z hľadiska toxicity, stálosti a bioakumulácie vhodné do zoznamu II, treba zaradiť do zoznamu II.

1. Organohalogénové zlúčeniny a látky, ktoré môžu vytvoriť takéto zlúčeniny vo vodnom prostredí
2. Organofosforečné zlúčeniny
3. Organocínitité zlúčeniny
4. Látky, ktoré majú karcinogénne, mutagénne alebo teratogénne vlastnosti vo vodnom prostredí alebo ich nadobudnú prostredníctvom tohto prostredia (¹)
5. Ortuť a jej zlúčeniny
6. Kadmium a jeho zlúčeniny
7. Minerálne oleje a uhľovodíky
8. Kyanidy

ZOZNAM II DRUHOV A SKUPÍN LÁTOK

Zoznam II obsahuje jednotlivé látky a kategórie látok patriacich do druhov a skupín látok uvedených nižšie, ktoré by mohli mať škodlivé účinky na podzemné vody.

1. Nasledovné nekovy a kovy a ich zlúčeniny:

1. Zinok	11. Cín
2. Meď	12. Bárium
3. Nikel	13. Berylium
4. Chróm	14. Bór
5. Olovo	15. Urán
6. Selén	16. Vanádium
7. Arzén	17. Kobalt
8. Antimón	18. Tálium
9. Molybdén	19. Telúr
10. Titán	20. Striebro
2. Biocídy a ich deriváty, ktoré nie sú uvedené v zozname I.
3. Látky, ktoré nepriaznivo ovplyvňujú chuť a/alebo zápach podzemných vôd, a zlúčeniny, u ktorých je pravdepodobnosť, že zapríčinia tvorbu takýchto látok v podzemných vodách a spôsobia, že tieto vody nebudú vhodné na konzumovanie ľuďmi.
4. Toxické alebo stále organické zlúčeniny kremíka a látky, ktoré môžu spôsobiť tvorbu týchto zlúčenín vo vode, s výnimkou tých látok, ktoré sú biologicky neškodné alebo sa vo vode rýchlo menia na neškodné látky.
5. Anorganické zlúčeniny fosforu a elementárny fosfor.
6. Fluoridy.
7. Amoniak a dusitany.

(¹) V prípade, že určité látky v zozname II sú karcinogénne, mutagénne alebo teratogénne, zaradia sa do kategórie 4 tohto zoznamu.